

Kavi í Singapore

Hóskvöldið skreiddu börnini á torginum í World Center, tey gjørd� eisini kavamann í tropunáttini. Kinverski spøkilsismánaðin er í lötuni og ein kinesisk útgáva av »Mangt er« hjá Torkil Beder og Erlingi Poulsen hevði gingið sum heitt breyð í Singapore

EFTIR JÚSTINUS LEIVSSON EIDESGAARD

SINGAPORE: Tað er hóskvöld í Singapore. Vedrið er gott, eitt lítið lot av útsynningi og hitin er um 30 stig. Einstøk smá skýggj reka regluliga inn yvir býin og hvørva síðan í ein landnýrðing út í Suðurkinesiska havið. Tá skýggini raka Singapore skifta tey lit. Ljósleaman úr milliðbý-

num litar tey heittgul og í veislubúna glíða tey spakuliga yvir býnum og hvørva í myrkrunum fyrri eystan. Millum skýggini er stjórnuklárt og har bleiktrar eitt hav av stjörnum, sum vit enn ikki kenna.

Tað er hóskvöld í Singapore. Í World Trade Center, ein av middeplunum í býnum, er ófór málageipan. Í World Trade Center er ein eini rúgvu av handlum og

síðan eru eisini fleiri fram-sýningarhallir, sum verða nýttar til sölufamsýningar dagliga. Minnir nógv um Bellacentrið í Keypmannahavn.

Á einum torgi út móti sjónum eru nógv børn savnaði. Í fjarstøðu sær tað út sum eitt minni sirkus er fyrri framman. Minnir ikki sørt um teltið í kommunuskulagarðinum á Ólavssøku. Ein gyrðing er rundan um.

Innan fyrri gyrðingina er eitt lítið tjald og har er eisini gjørdur ein bakki.

Kavi í Singapore

Börnini eru ikki vanliga flatin. Tey ganga í stuttum buksum og við vøttum á hondum. Beint uttan fyrri gyrðingina sæst hvat tey fáast við. Tey skreidda á sletu, tey kasta við kavablókum, tey gera ein kavamann og tey stuttleika sær óført.

Hóskvöldið skreiddu börnini á torginum í World Center, tey gjørd� eisini kavamann í tropunáttini. Kinverski spøkilsismánaðin er í lötuni og ein kinesisk útgáva av »Mangt er« hjá Torkil Beder og Erlingi Poulsen hevði gingið sum heitt breyð í Singapore

Fólkini uttanfyrri gyrðingina eru mest áskoðarar og eisini børn, sum kanska fyrri fyrstu ferð í livinum siggja við egnum eygum, hvat kavi kann nýtast til. Her standa eisini børn, sum ikki hava ráð at gjalda kostnaðin fyrri at sleppa inni í kaveleikin. Tey mugu sláa seg til tals við at hyggja at leikinum.

Men tað er heitt í Singapore og liggandi kavi hevur ikki júst bestu umstøður. Uttanfyrri gyrðingina standa frystibýngjur og goyma kava. Menn bera dúgliga kava inná breytina og kavamaðurin grætur sáran, eru börnini ikki nóg røsk at klina uppá hann.

Beint uttanfyrri liggur bingjuhavnin Brani. Her eru nógvir færoyingar kendir. Her standa hundrættisund tals bingjur. Skip koma og fara og bingjukranarnir standa ongantið kvirrir, allar timarnar í døgnum. Júst í hesi löt, hesar reglur verða skrivaðar, verður onkur færoyingur avloystur í Brani og sleppur heim, meðan onkur annar færoyingur er avloysarin. Hann sæst aftur í Færoyum um einar niggju til fimtan vikur.

Vetrarbúni frá Mustafa

Nakrar tímar frammanundan í Little India, indisk byarparturin í Singapore. Mustafa er ein stóur handelsmaður í Little India. Hann minnir ikki sørt um stórkeypmennirnar í Færoyum fyrri í öldini, har tú kundi fáa alt frá finastu silkitrussunum til grovasta leðuruftustylvarnar. Mustafa eigur ein handilsbygning í trim-

um hæddum og hann er stógvastappaður av alsýns vörum. Á ovastu hæddini er ein deild við klæðum, sum als ikki kunnu nýtast í Singapore. Hetta er ein deild við tungum vetrar-klæðum. Sverir leðurjakkar, skinnpelsar, tungar kápur og russiskar skinnhúgvur.

Eg standi og hyggi eftir einum knæsíðum leðurjakk-a, tá ein av sveinum hjá Mustafa kemur framvið. Hann kostan sjei hundrættis krónum, men áðrenn eg havi sagt eitt orð, er jakkin komin niður á 500 krónur. Tað var um reppið, at eg tók pungin fram, áðrenn eg hugsaði hvat eg skuldi brúka jakkan til her í Singapore.

Hvussu gongst við søluni á hesi deildini? spurdi eg. – Tað er altíð áhugaðir keyparar til einhøvja vöru, bert tú hevur rætta prísan at bjóða, segði sveinurin hjá Mustafa smílandi. Vit

samduð um, at eg skuldi hyggja innafur, tá eg einferð flutti úr Singapore.

Smaks og rop

Uttanfyrri hjá Mustafa liggur eitt sokallað Hawkers sentur. Tað er ein miðstöð, hvar smaar sölubúðir selja heitan mat. Avegis yvir móti matosinum bakaði sól-in beint niður í krúllin. Skuggin er bert einar fyra sentimetrar frá fótunum, ið kvikliga flýggja undan eir-indaleysu sólini.

Ein vinarligur muslimur er tann fyrsti, sum fær hendur á okkum, tá vit eru komin inn í skuggan. Hann er ein indiskur muslimur og hann reksar eina rúgvu av okend-um rættum upp fyrri okkum. Vit bestilla, uttan rættuliga at vita hvat vit fáa, og verða ávíst eitt borð.

»Mádelig pølse er altíð best«. Úr sterka hitanum uttanfyrri verða vit rættuliga køld av. Undir loftinum standa ikki færri enn fyra stórar propellir, sum snara spakuliga og senda hvassan vind niður yvir okkum. Tænarin kemur við borð-iskum og servietum. Hann hevur ikki meira enn lagt servietarnar á borðið, tá snarar ein av propellunum móti okkum og servietarnir enda sum risaflykrur úti í túni. Tænarin er staðkendur og flytir borðið nakrar sentimetrar í eina ætt, her er lív og svaltligt.

Meðan vit biða eftir matinum, sita eg og eygleiði nakrar indarar við grannaborðið. Indarar eta ikki vanliga við gaffli og knívi. Teir eta við fingrunum á høgru hond, eru teir ikki lámir, væl at merkja. At eta við vinstri hond verður hildin at verða ringur ó-skikkur, tí hendan verður nýtt til skittligt arbeiði, eitt nú at turka sær um endan.

Indararnir eru í góðum lag meðan teir eta. Teir eta ikki úr tallerki. Frammanfyrri teir liggur ein vatntøtt málta, einar 30 ferðir 50 sentimetrar til stóddar. Tænarar ganga kring teir og leggja uppúr grýtunum. Miðskeiðis á máttuni liggur ein verður av risi og síðan verða ymiskir kjotrættir lagdir oman yvir. Umráðandi er, at sós og soð ikki rennir útum máttuna. Tí súgva teir sevjuna upp við breyði, bakað við hvítum mjóli.

Tað sum verður hildið at verða óskikkur í Færoyum, er vanligt her. Betri smakk-ar, tess meira verður ropað og smaksini hoyrast út á geilar. Matfrøin lýsir úr and-litum teirra, sterkt kryddað karrymaturin fær sveittan fram um enníð. Hvat teir tosa um skilji eg ikki, men teir hava tað gott saman, tað sæst á øllum brögðum. Við jøvnum millumbilum stoyta teir mjólk yvir matin og tá eru teir uppaftur kvikari við breyðnum, soleiðis at einki fer á borðið. At enda kemur ein tænarari við einum fati av vatni. Teir vaska sær og fara